

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6, cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte:

021 348 14 74

0733 131 145

0728 084 802

difuzare@edituracikon.ro

Redacția: 021 348 14 74

0728 084 802

0733 131 145

contact@edituraeikon.ro

www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS).

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CAVICCHIA, DANIELE

Singurătatea focului = La solitudine del fuoco / Daniele Cavicchia ;
trad. din limba italiană de George Popescu ; pref. de Dacia Maraini. -
București : Eikon, 2021

ISBN 978-606-49-0454-6

I. Popescu, George (trad.)

II. Maraini, Dacia (pref.)

821.131.1

DTP: Mariana Răbincă

Editor: Valentin Ajder

Daniele Cavicchia

SINGURĂTATEA FOCULUI

LA SOLITUDINE DEL FUOCO

Traducere din limba italiană de/
Traduzione dall'lingua italiano di
George Popescu

Prefață de/Prefazione di
Dacia Maraini

E I K O N

București, 2021

Prefazione <i>di Dacia Maraini</i>	6
--	---

LA SOLITUDINE DEL FUOCO

I Quando la vidi la prima volta.....	12
II La seconda volta che la vidi	16
III La terza volta che la vidi.....	18
IV Il quarto giorno il pullman era affollato	20
V Niente torna se niente è stato amato.....	22
VI La nuvola impediva l'accesso al tuo regno	24
VII Andiamo, disse la voce, mancheremo.....	28
VIII Quando la vidi la quarta volta.....	30
IX I fuochi ardevano nella loro solitudine	32
X Quando la rividi la quinta volta.....	36
XI La nuvola impediva l'accesso al tuo regno	38
XII Quando verrai grida il mio nome, gridalo	42
XIII Non raccontare ad altri il tuo dolore.....	44
XIV Ora il suo sorriso permea il mondo	46
XV Quando la rividi la sesta volta	48
XVI Qualcuno scrisse poi che i torrenti.....	52
XVII La nuvola impedisce l'accesso al tuo regno.....	54
XVIII Cerco di tacere quello che non so dire	58
XIX Quando la rividi l'ottava volta.....	62
XX Quando la rividi la nona volta.....	64
XXI Quando la rividi la decima volta	66
XXII Tu mi porti la notte e un libro.....	70
XXIII La mia sposa raccatta le poche cose.....	74
XXIV Perché riuniti intorno al fuoco?	78

Prefață de Dacia Maraini	7
--------------------------------	---

SINGURĂTATEA FOCULUI

I Când am văzut-o întâia oară.....	13
II Când am văzut-o a doua oară.....	17
III A treia oară când am văzut-o	19
IV A patra zi autocarul era aglomerat	21
V Nimic nu se întoarce dacă nimic n-a fost iubit	23
VI Norul împiedica accesul la împărăția ta.....	25
VII Să mergem, zise vocea, vom pierde	29
VIII Când am văzut-o a patra oară	31
IX Focurile ardeau în singurătatea lor.....	33
X Când am revăzut-o a cincea oară	37
XI Norul împiedica accesul la împărăția ta.....	39
XII Când vei sosi strigă numele meu, strigă-l.....	43
XIII Nu povesti altora durerea ta.....	45
XIV Acum surâsul tău străbate lumea	47
XV Când am revăzut-o a șasea oară	49
XVI Unul a scris apoi că torenții.....	53
XVII Norul împiedică accesul la împărăția ta.....	55
XVIII Caut să tac ceea ce nu știu spune	59
XIX Când am revăzut-o a opta oară.....	63
XX Când am revăzut-o a noua oară.....	65
XXI Când am revăzut-o a zecea oară.....	67
XXII Tu îmi aduci noaptea și îți e rândul.....	71
XXIII Mireasa mea culege puținele cuvinte.....	75
XXIV De ce reuniți în jurul focului?	79

XXV Intanto il fuoco cre-pi-ta, cre-pi-ta.....	80
XXVI La notte domina, poche stelle	82
XXVII Chi cercate, dunque?,	86
XXVIII Il mare è proprio sotto il dirupo	88
XXIX Ora se mi vedi non essere troppo severo.....	92
XXX Non ricordo l'ultima volta che la vidi.....	98

EPILOGO COME PROLOGO

C'era un lago e intorno la polvere, tutto	100
Siamo ciò che siamo e non altro	104
Allora è quel fuoco	108
Lo sai	112

LA PENNA

I La penna diventa la parola del silenzio.....	116
II La penna non ha certezze: interroga	118
III Aspetto l'onda gentile, la spuma azzurrognola.....	120
IV Altre mani frugano nella cenere.....	122
V Saremo acqua? Colori?	124
VI L'onda	126

DETTATO

I L'inizio.....	130
II La radura	134
III La parola.....	136

LA MIA SPOSA

I Dove nulla esiste tutto esiste.....	140
II Non so da quale favola lei sia uscita	150

XXV Între timp focul tros-neș-te, tros-neș-te	81
XXVI Noaptea stăpânește puține stele.....	83
XXVII Pe cine căutați?,	87
XXVIII Marea se află chiar sub povârniș.....	89
XXIX Acum de mă vezi nu fi prea aspru	93
XXX Nu-mi amintesc ultima oară când am văzut-o	99

EPILOG CA PROLOG

Exista un lac și în jur pulbere, totul	101
Suntem ceea ce suntem și nimic altceva.....	105
Atunci e acel foc	109
Știi	113

PENIȚA

I Penița devine cuvântul tăcerii	117
II Penița nu are certitudini: întreabă	119
III Aștept valul duios, spuma albăstrită	121
IV Alte mâini scotocesc în cenușă.....	123
V Vom fi apă? Culori?	125
VI Valul	127

DICTAT

I Începutul	131
II Poiana.....	135
III Cuvântul.....	137

MIREASA MEA

I Unde nimic nu există totul există	141
II Nu știu din care basm o fi ieșit ea.....	151

III Parliamo poco di lei	154
IV Un ramo spoglio in un giardino improvvisato	156
V Quando la roccia era dura	158
VI Poi tutto divenne rosso, come un rosso	160

III Să vorbim puțin de ea	155
IV Un ram uscat într-o grădină improvizată	157
V Când stânca își arăta rana sa	159
VI Pe urmă totul devine roșu	161

Quando la vidi la prima volta
 l'angelo aveva perso un guanto
 lei pensò fosse il suo
 io di essere nella trasparenza dell'abisso

poi lei sorrise come chi ha occhi
 troppo azzurri per scavalcare il cielo
 e spingermi nell'ostinato inchiostro
 che a malapena contiene la storia che mi illude

La pelle levigata profumava di sacro
 attingeva energia dall'amore
 che ognuno le donava, io avevo
 poche parole e in quelle annegavo

*Se non sai adesso cos'è l'amore,
 disse l'angelo, sarai sempre lontano da lei
 io lo guardai come si guarda un fiore
 che non può esistere*

e se solo esistesse non sarebbe un fiore
 ma un mondo di idee dal sapore di eterno
*Dimmi, allora, di questo tempo e di me
 che tento di esistere attraverso lei*

*L'amore è solo il segreto della follia
 che l'assolve, immagina alberi sulle nuvole
 acqua nel deserto dove le anime sospirano,
 l'amore è un cristallo che racchiude il creato*

I

Când am văzut-o întâia oară
 îngerul pierduse o mânășă
 ea a crezut că ar fi a ei
 eu că aș fi în transparența abisului

apoi ea a zâmbit ca cineva care are ochi
 prea albaștri pentru a trece dincolo de cer
 și a mă împinge în îndârjita cerneală
 ce de-abia conține povestea ce mă amăgește

Pielea se netezea îmbălsămată de sacru
 îți lua energia din iubirea
 pe care fiecare i-o dăruia, eu aveam
 puține cuvinte în care mă-necam

*Dacă nu știi acum ce e iubirea,
 zise îngerul, vei fi mereu departe de ea
 eu l-am privit cum privești o floare
 care nu există*

și dacă doar ar exista nu ar fi o floare
 ci o lume de idei cu gust de etern
*Povestește-mi, deci, despre acest timp și despre mine
 ce încerc să exist prin ea*

*Iubirea e doar taina nebuniei
 ce-o mântuiește, închipuie arbori pe nori
 apă în deșert unde sufletele suspină,
 iubirea e un cristal ce închide creatul*

L'angelo aveva ritrovato il guanto
lei aveva perso anche l'altro,
la mia mano accarezzava la sua
o forse era la sua a farlo
ma nulla veniva reclamato
in quel momento di finzione

Ciò che accade nel segreto della mente
la mente ignora
come quegli occhi troppo azzurri
che guardavano dove lei non voleva.

Îngerul regăsise mănășa
ea o pierduse și pe cealaltă,
mâna mea o mângâia pe a ei
sau poate era chiar mâna ei care făcea asta
dar nimic nu era necesar
în acel moment de închipuire

Ceea ce se întâmplă în taina minții
mintea ignoră
precum ochii aceia prea albaștri
ce privesc unde ea nu voia.

La seconda volta che la vidi
l'angelo sembrava distratto
lei assorta come chi deve decidere
se essere ancora o scândaglio

non indossava guanti
e offriva la propria nudità
come se quella potesse
aiutarla nella scelta

L'angelo si scosse e si fece attento
lei aveva scarpe lucide e nere
come il suo sguardo
in procinto di volare

Pensai, a vederla in distanza,
che quella nudità era la sua armatura
e l'offriva in uno scontro
che non sarebbe mai avvenuto

allora lasciavi la stanza
perché bisogna partire
per tornare, ma non il ricordo
che mi volle suo compagno.

II

Când am văzut-o a doua oară
îngerul părea abătut
ea distrată ca cineva ce trebuie să decidă
să fie ancoră ori sondă

nu mai avea mănuși
și oferea propria goliciune
ca și cum aceea ar fi putut-o
ajuta în alegere

Îngerul se cutremură și deveni atent
ea avea încălțări curate și negre
precum privirea sa
gata de a-și lua zborul

Gândii, văzând-o de la distanță,
că goliciunea aceea era armătura ei
și-o oferea într-o confruntare
ce nu s-a întâmplat niciodată

atunci părăsii camera
fiindcă trebuia să plec
spre a mă întoarce, dar nu-mi amintesc
că m-a vrut tovarășul ei.

La terza volta che la vidi
 era di nuovo l'inizio di un discorso
 scandaglio ancorato
 a rocce di madreperla

in silenzio ascoltavo il suo silenzio
 onda increspata nell'azzurro segreto
 l'angelo fissava nella vetrina
 l'evidenza di una corona

*Dimmi, creatura di due mondi,
 quello a cui lei non crede,
 dimmi messaggero azzurro
 imponi le tue mani benedette.*

L'angelo mi guardò come chi
 non può infrangere il patto
 e con il dito indicò in lontananza
 dove un riverbero di luce accecava.

III

A treia oară când am văzut-o
 era din nou începutul unui discurs
 sondă ancorată
 de stânci de sidef

în tăcere ascultam tăcerea sa
 val ondulat în azurul tainic
 îngerul ținutua în vitrină
 evidența unei coroane

*Zi-mi, făptură din două lumi,
 cea în care ea nu crede,
 zi-mi mesager albastru
 Pune-ți mâinile tale binecuvântate.*

Îngerul m-a privit precum cineva
 ce nu poate rupe pactul
 și cu degetul a arătat îndepărtarea
 unde o reflexie de lumină orbea.

IV

Il quarto giorno il pullman era affollato
ma lei mancava. Anche la sua stanza
era vuota e spenta la luce. L'angelo
leggeva l'altra sapienza nel libro segreto

Decisi di ingannare il tempo
e quindi me stesso, concentrando
il ricordo sulla schiena di una bionda
e sulle curve appena sotto

*Sono questi i pilastri che reggono
il mondo?, pensai, È dunque questo
che giustifica l'esistenza? Oppure
gli occhi non sanno più guardare?*

Il quarto giorno lei non c'era
se non come inizio di un discorso,
l'attesi e fui una memoria sospesa
al crocevia del peccato.

IV

A patra zi autocarul era aglomerat
dar ea lipsea. Și camera sa
era goală și stinsă lumina. Îngerul
citea cealaltă sentință în cartea de taină

Am hotărât să înșel timpul
și deci pe mine însumi, concentrând
amintirea pe spinarea unei blonde
și pe rotunjimile de dedesubt

*Aceștia sunt pilastri ce susțin
lumea?, am gândit, Asta e deci
ce justifică existența? Ori mai curând
ochii nu mai știu să privească?*

A patra zi ea nu era
decât ca început al unui discurs,
am așteptat-o și am fost o amintire suspendată
la răsântia păcatului.